

[Axel Sneum.]

ning af hundredåret for Danmarks riges grundlov at udsende en særudgave af redaktør Svend Thorsens bog „Danmarks Rigsdag“. Og jeg synes, det er prisværdigt, at denne særudgave af bogen bliver solgt til så lille en pris, at enhver kan få råd til at købe den. I sommeren 1920 blev der til alle danske skolebørn udsendt et lille hæfte med titlen „Sønderjylland“ i anledning af genforeningen. Deri var der foruden tekst gode kort, og der var mange udmærkede billeder af naturen og historiske mindesmærker og tillige billeder af danskhedens mest kendte forkæmpere i de sidste 100 år. Det lille hæfte var dansk ungdom glad for, og jeg er sikker på, at det nu gemmes i mange tusinder af hjem landet over. Jeg tror, ja, jeg ved, det er sådan, at der også har været og er stor glæde blandt ungdommen og ældre medborgere over Svend Thorsens bog „Danmarks Rigsdag“, og det er heller ikke så sært. For det første er det en kyndig mand, der har skrevet bogen, dernæst er bogen skrevet i et anskueligt og letfatteligt sprog, og endelig er det rigtigt, det, der står i bogen. Det er hele det danske demokratis udvikling, der her gives i en populær form. Det er rigsdagens historie og rigsdagens arbejde gennem det sidste hundrede år. Derfor bør denne bog blive en folkets bog, der får en hædersplads på boghylderne i de titusinder af hjem.

Jeg kan ikke i denne forbindelse tilbageholde den bemærkning, at det forekommer mig mærkeligt, at der ikke, såvidt jeg ved, blandt vort lands forfattere var blot een, der gav det danske folk en lille vise, en folkesang i anledning af det danske folks befrielse i 1945; en vise, der udtrykte det danske folks glæde over den genvundne frihed, en vise, der kunne blive hele det danske folks eje. Mogens Lorentzens vise med Knudåge Riisagers melodi „Der er et land“ med omkvædet „Mor Danmark“ er jo skrevet før besættelsen. Der er heller ingen af vore forfattere, der, såvidt jeg har set, har skrevet en hyldestvise, der er slået an i det danske folk, i anledning af grundlovens 100 års dag. Har vi da ingen forfattere? Har vi da ingen digtere? Jo, vi har. I bemærkningerne til finanslovsforslaget findes hvert år en fortegnelse over den store række af forfattere, der understøttes af staten, men alle synes de beskedent at have holdt sig tilbage, både i 1945 og, såvidt jeg har set, også nu i 1949.

Det sidste var et lille sidespring, og jeg retter selvfølgelig ingen bebrejdelse imod rigsdagens præsidium, fordi vore forfattere

efter min mening har forsømt noget. Tværtimod gentager jeg min anerkendelse til præsidiet, og jeg ved, at store dele af det danske folk er taknemmelige for Svend Thorsens bog, der er et ypperligt hjælpemiddel til forbedring af den almindelige folkeoplysning i vort land.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker udvalget for dets indstilling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udlån til sammenlægning og rationalisering af mejerier.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 6539; fremsættelsen findes i tidenden sp. 5051).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Teichert: Det foreliggende forslag til lov om udlån til sammenlægning og rationalisering af mejerier er ledsaget af meget udtømmende bemærkninger fra den højtærede landbrugsminister, og det er derfor ikke nødvendigt for mig at holde nogen lang tale for at tolke nødvendigheden og ønskeligheden af lovforslagets gennemførelse. Jeg tror heller ikke, at der fra noget partis side kan rettes nogen indvendinger imod det, da det er et udtalt ønske fra de forskellige landbrugsorganisationer, at lovforslaget gennemføres hurtigst muligt. Rundt omkring i landet er der afholdt orienterende møder, hvor landmændene sammen med deres konsulenter har drøftet muligheden af at sammenlægge de altfor små mejerier, fordi man er klar over, at dansk landbrug ikke i længden kan klare sig i konkurrencen på smørmarkedet, hvis produktionen ikke moderniseres og rationaliseres. Landmændene kender jo af egen erfaring den belastning, som et for lille mejeri er for deres økonomi; for små mejerier med forældede maskiner kan aldrig blive tilfredsstillende i vor tid, hvor man fra alle sider er enig om at udnytte de tekniske muligheder så hensigtsmæssigt som overhovedet muligt. Fra regeringens side er der sat meget ind på en rationalisering af landbruget, og det er derfor forståeligt, at der sættes ind her, hvor